

Frihed er tilføede. Saa foreslaaes endelig tilføiet en Bestemmelse gaende ud paa, at de nærmere Regler om Udvalgets Sammentræden m. m. fastsættes af Indenrigsministeren. — Jeg skal dernæst gaae over til at omtale det Forslag, som af Udvalgets Flertal er stillet til § 9. Der vil være i Erindring, at der ved 2den Behandling her i Salen blev vedtaget, at Tilskudet til hver enkelt anerkjendt Sygefasse skulde udredes af Statskassen medens Udvalgets Flertal havde foreslaaet i Overensstemmelse med Regeringens Forslag, at Bidraget og Tilskudet skulde udredes af de kommunale Kasser. Det Flertal, mod hvilket altsaa Afstemningen gik, har vedblivende den Opfattelse, at det er en uheldig Maade at ordne Sagen paa; saaledes som den nu fremtræder i § 9. Dette Flertal mener fremdeles, at det principielt er en Udgift, som maa paahvile de kommunale Kasser, og at der ogsaa af andre Grunde maa være Betænkelighed ved at lægge den over paa Statskassen særlig med Hensyn til, at det nu dog maa kunne forudses, at der vil være Udgifter til netop lignende Diemed, som det her omtalte sociale Diemed, der vil komme til at udredes af Statskassen, hvorved man altsaa til en vis Grad vil komme til at forringe Statskassens Gyne og Muligheden af at kunne reurrere til den for saadanne andre Diemeds Skuld. Smidlertid vil jeg antage, at dette Flertal i Udvalget vilde have kunnet bringe disse Betænkeligheder til Tavsshed, dersom man fremdeles kunde gaa ud fra den Forudsætning, der jo under 2den Behandling her klart fremtraadte som bestemmende eller medbestemmende for Nogle af dem, der stemte for § 9, nemlig at Statskassen fik Udgifter dækket gennem Lov angaaende en Stat paa Al og en forholdt Stat paa Brændevinsbrænding.

Under den Forudsætning kunde Flertallet have bragt sine principielle Betænkeligheder til Tavsshed, hvis man kunde og turde gaa ud fra, at man fremdeles kunde gjøre Regning paa denne Betskønnings Indtræden. Men saaledes som Forholdene ere, maa man stille sig for Die, at denne Forudsætning kan briste; man maa tage sin Stilling til Forslaget og saa spørge om, hvorledes det Tilskud skal udredes, med den Forudsætning for Die, at Udgifterne dertil ikke blive dækkede, eller i alt Fald ikke i den nærmeste Fremtid blive dækkede ved Udbyttet af en saadan Bestatning. Men naar vi saaledes maa tage dette Hensyn, kunde Udvalgets Flertal ikke berøvlige sig ved Forslaget, saaledes som det er vedtaget ved 2den Behandling, thi det maatte da stille sig saaledes, at Statskassen ikke blot i Formen, men

i Realiteten kom til at bære det hele Tilskud og det for en ubegrændset Tid; det var en Mulighed, der maatte tages Hensyn til. Paa den anden Side har dette Udvalgsflertal heller ikke ment at burde optage det Forslag, som blev forandret her ved 2den Behandling, nemlig at hele Bidraget skulde paalægges Kommunerne, og det væsentlig af den samme Grund, som nys er antydet, thi det var jo ganske vist fra dette Flertals Side en Forudsætning — saaledes som det ogsaa var Forudsætningen fra Regeringens Side i Udvalget — at Kommunerne skulde have dette Tilskud dækket ved Udbyttet af en Ølstat og en forholdt Stat paa Brændevinsbrænding. Og naar vi altsaa ogsaa, naar Salen er om at paalægge Kommunekasserne Bidraget, maa regne med den Mulighed, at der ikke i den Henseende kommer et Resultat, som svarer til Forudsætningerne, mene vi heller ikke at kunne forbyde Igsen at opstille det ved 2den Behandling foreslaede Forslag om, at Kommunerne skulde bære Tilskudet. Men naar Sagen staar saaledes, at man mulig ikke kan gjøre Regning paa Indtrædelsen af den Forudsætning, hvorfra man i Regeringsforslaget og fra Udvalgsflertallets Side oprindelig er gaaet ud, angaaende Maaden, hvorpaa Tilskudet skulde dækkes, nemlig ved Udbyttet af en saadan Bestatning paa Alkohol, som her er omtalt, saa staar man lige overfor et af to Spørgsmaal, nemlig om man skal binde denne Lov saaledes bestemt til en Lov om Alkoholsbestatning, at den ene ikke kommer, naar den anden ikke kommer, eller ikke? Det første er den Ordning, vi havde tænkt os at foreslaa, men saa fik man store Betænkeligheder; thi der kan jo ikke være Tvivl om, at det er et Onske hos Alle, som interessere sig for denne Lov, at den maa kunne komme til at virke uafhængig af det Spørgsmaal, om en vis anden Lov bliver til Noget eller ikke. Naar vi altsaa skulde foreslaa Noget, som kunde sætte denne Lov i Stand til at virke uden Hensyn til Tilskud fra Udbyttet af en Bestatning paa Alkohol, naar det altsaa var vor Opgave at finde et almindeligt Princip, Noget, som kunde muliggjøre dens Virken, og vi paa den anden Side hverken kunde finde, at det var rigtigt at paalægge Statskassen eller Kommunekasserne det hele Tilskud, saa var det saa at sige med Nødvendighed givet, hvad Forslaget maatte gaa ud paa, nemlig en Deling af Tilskudet mellem Stat og Kommune, med andre Ord, at vende tilbage til Grundtanken i Regeringsforslaget, saaledes som det var forelagt i forrige Samling, hvor der jo ikke toges Hensyn til Muligheden af en Alkohol-